

Arrest

nr. 186 931 van 17 mei 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 mei 2015 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 april 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat J. BOULBOULLE - KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 september 2009 dient eerste verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze aanvraag wordt op 16 juli 2010 onontvankelijk verklaard omdat verzoeker geen gevolg gaf aan de uitnodiging van de ambtenaar-geneesheer.

Op 20 februari 2010 dient eerste verzoeker wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 10 mei 2010 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 23 december 2009 en op 20 februari 2010 dient eerste verzoeker voor zijn echtgenote, tweede verzoekster en kinderen een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 10 mei 2010 en op 16 juli 2010 worden de aanvragen onontvankelijk verklaard.

Op 31 mei 2010 dient tweede verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 31 augustus 2010 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 26 maart 2010 dient eerste verzoeker een derde aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in.

Op 23 september 2010 dient tweede verzoekster wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 15 oktober 2010 wordt de aanvraag onvankelijk verklaard. Op 4 februari 2011 wordt de aanvraag ongegrond verklaard.

Op 24 februari 2011 dienen verzoekers samen een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 28 maart 2011 is de aanvraag onontvankelijk verklaard. Verzoekers worden tevens in kennis gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 29 april 2011 dienen verzoekers wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 12 mei 2011 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 24 juni 2011 dienen verzoekers een achtste aanvraag om machtiging tot verblijf in met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 2 december 2011 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 10 augustus 2011 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 4 februari 2013 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 22 december 2011 dienen verzoekers opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet die onvankelijk doch ongegrond wordt verklaard op 17 september 2012.

Op 15 november 2012 dienen verzoekers wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 1 februari 2013 onontvankelijk verklaard.

Op 23 maart 2015 dient eerste verzoeker wederom een medische regularisatieaanvraag in. Op 3 april 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 27 april 2015. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 23.03.2015 bij onze diensten werd ingediend door.

G., A. (R.R.: ...)
nationaliteit: Armenie ,,
geboren te Leninakan op (...)1957
+ echtgenote : G., M. (R.R ...)
en kinderen : G., V. (R.R. ...)
                  G., M. (R R. ; ...)
adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012), deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9b8s, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 17/9/2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 22.12.2011. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd 22.12.2011 zie bevestiging arts dd 1.4.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 17.9.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, diende de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 -5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS08.02.2012).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoekers voeren de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 1A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

“De Dienst voor Vreemdelingenzaken heeft door het uitvaardigen van een bevel tot het verlaten van het grondgebied tegen verzoekster, zonder rekening te houden met de situatie van verzoekster, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, ernstig geschonden.

Verwerende partij laat na onderzoek doen naar de reële feitelijke situatie waarin verzoeker zich tegenwoordig bevindt om pas na dit onderzoek een beslissing te nemen met betrekking tot het verblijfsrecht.

Van een zorgvuldige en redelijke overheid mag worden verwacht dat een gedegen onderzoek wordt gevoerd naar de feitelijke situatie van de betrokken persoon alvorens haar beslissing te nemen. Indien dat niet gebeurt, dan komt verwerende partij tekort aan haar verplichtingen voortvloeiend uit de algemene beginselen van behoorlijk bestuur die ook op haar van toepassing zijn.

De zorgvuldigheidsplicht houdt immers in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RVS 11 juni 2002, nr. 107.624).

De betwiste beslissing stelt vast dat de aanvraag van Mijnheer G. A. niet ontvankelijk is wegens het motief dat de ziekte kennelijke niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid;

De motivatie van de betreden beslissing is vrij stereotiep;

Op 24/02/2015 levert de verzoekende partij een standaard medische getuigschrift die van de ziekte, de ernst van graad en de noodzakelijk geacht behandeling getuigen;

Het is mogelijk uit het certificaat af te leiden dat de aandoening waaraan Mijnheer G. a. lijdt zeer ernstig is gezien als de behandeling wordt gestopt ze een verergering van de symptomen zeker zal hebben.

Het medisch certificaat en de verslag waren nauwkeurige genoeg om te beseffen dat de ziekte een zeer reëel risico voor het leven of fysieke integriteit van mijn cliënt inhoudt.

Het is dus verkeerd dat de tegenpartij het tegendeel beweert;

Zijn aanvraag 9ter was daarenboven vergezeld van het type van medisch certificaat;

Dit medische certificaat voldoet aan het koninklijk besluit omdat de ziekte, de ernst en de vereiste behandeling zijn vermeld;

Er is dus een klaarblijkelijke vergissing vanwege de tegenpartij die schijnbaar de documenten die haar onderworpen werden niet correct nagekeken werden;

De betwiste beslissing heeft zich niet getuigd over de medische elementen die haar ter appreciatie voorgelegd werden;

Ze houdt geen rekening met de bijzondere situatie van de Verzoekende partij de welke aangepaste zorgen vereist;

Het certificaat door de verzoekster voorgelegd aangeeft duidelijk de pathologie waaraan de verzoekster lijdt, de graad van ernst alsook de nodige aangepaste behandeling;

Verzoeker verwijst hieromtrent naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat oordeelde :

"Il résulte de ce qui précède qu'une mesure d'éloignement prise à l'égard d'un étranger dont la demande d'autorisation de séjour sur la base de l'article 9 ter de la loi du 15 décembre précitée a été déclarée irrecevable pour un des motifs susmentionnés, sans que soient examinés les éléments médicaux invoqués, viole l'article 3 de la Convention européenne précitée lorsque, comme dans le cas d'espèce, il ne ressort aucunement de sa motivation que l'administration a examiné si la maladie que le demandeur avait invoquée entraîne un risque réel de traitement inhumain ou dégradant en cas de retour dans le pays d'origine du demandeur, notamment parce qu'il n'existerait pas de traitement adéquat dans ce pays (R.V.V. 25.07.2008 arrest nr. 14.397).

Uit dit arrest blijkt duidelijk dat een verwijderingmaatregel ten aanzien van een vreemdeling, wiens aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, onontvankelijk werd verklaard zonder dat de ingeroepen medische elementen onderzocht worden, artikel 3 van het EVRM schendt, wanneer nergens uit de motivering blijkt dat de administratie onderzocht heeft of de ziekte, ingeroepen door de verzoeker, een reëel risico met zich meebrengt op een onmenselijke of vernederende behandeling in geval van terugkeer naar het land van herkomst.

Gelet op het bovenvermelde, dient de onontvankelijke beslissing tegen de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van art. 9ter van de wet van 15 december 1980 vernietigd te worden."

2.2 Uit de aanhef van het verzoekschrift en de middelen ontwikkeld in het verzoekschrift en uit de bijgevoegde beslissing van 3 april 2015, blijkt voldoende duidelijk dat het voorwerp van het beroep tot nietigverklaring de beslissing is van 3 april 2015 van de gemachtigde van de staatssecretaris waarbij de aanvraag tot machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. De Raad zal zich dan ook beperken tot de wettigheidstoetsing van voormelde beslissing. Waar verzoekers in het middel een grief ontwikkelen tegen "een bevel tot het verlaten van het grondgebied tegen verzoekster" is het middel onontvankelijk.

De Raad merkt op dat artikel 62 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief wordt aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt, met verwijzing naar artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet en een bevestiging d.d. 1 april 2015 van een ambtenaar-geneesheer, immers vastgesteld dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de nieuwe aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet zodat de nieuwe aanvraag onontvankelijk is.

In tegenstelling tot verzoekers' betoog in het verzoekschrift is de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen niet onontvankelijk verklaard om reden dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet maar wel om reden dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

In een bevestiging van de ambtenaar-geneesheer waarnaar in de bestreden beslissing expliciet wordt verwezen en dat samen met deze beslissing aan de verzoekers ter kennis werd gebracht zodat de inhoud ervan dient te worden geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de bestreden beslissing, wordt verder het volgende toegelicht: *“U vraag me de medische documenten voor de 9ter aanvraag d.d. 23.03.2015 en d.d. 22.12.2011 te vergelijken.*

Betrokkene legt in zijn aanvraag d.d. 23.03.2015 een standaard medisch getuigschrift voor opgesteld door dr. P.M. op 24.02.2015. Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat de aandoening van betrokkene zoals hier beschreven in wezen niet verschilt van de aandoening beschreven in het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 22.12.2011 waarvoor DVZ op 17.09.2012 reeds een beslissing heeft genomen. Het gaat om exact dezelfde aandoening.”

Deze motivering die niet kan worden afgedaan als stereotiep, is pertinent en draagkrachtig en laat de verzoekers toe om hun rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 22 maart 2010, nr. 202.182; RvS 21 september 2009, nr. 196.247; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Een zorgvuldige voorbereiding van de beslissing impliceert dat deze beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 maart 2013, nr. 222.953; RvS 29 januari 2013, nr. 222.290; RvS 28 juni 2012, nr. 220.053).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad echter niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

Uit de bepaling artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet blijkt dat de verweerder een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag, die overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd ingediend, reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling. De bewoordingen van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet duiden onmiskenbaar op een gebonden bevoegdheid ter zake: wanneer de gemachtigde vaststelt dat de bij de aanvraag overgelegde elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, dan vermag hij niets anders dan de aanvraag onontvankelijk te verklaren. Waar verzoekers betogen dat de aangehaalde aandoening zeer ernstig is, dat de ziekte een zeer reëel risico voor het leven of fysieke integriteit inhoudt, de aanvraag vergezeld was van een medisch getuigschrift waarin duidelijk de pathologie, de graad van ernst en de aangepaste behandeling werd aangegeven, doet hun betoog geen afbreuk aan de gebonden bevoegdheid van de verwerende partij met toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet. Verzoekers betwisten noch weerleggen de vaststellingen van de ambtenaar-geneesheer, hierin gevolgd door de gemachtigde, dat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift met bijlagen slechts de eerder aangehaalde gezondheidstoestand bevestigt en dat er geen enkele nieuwe diagnose wordt gesteld. Het staat dus buiten betwisting dat de beide aanvragen gestoeld zijn op dezelfde medische aandoening(en).

Tevens moet worden benadrukt dat de gemachtigde geen nieuw onderzoek ten gronde meer dient door te voeren wanneer hij vaststelt dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot afgifte van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en hij, gelet op § 3, 5° van voormelde wetsbepaling, slechts vermog de herhaalde aanvraag onontvankelijk te verklaren. Waar de verzoekers hekelen dat geen (nieuw) onderzoek werd gevoerd naar de ziekte-toestand zelf, naar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst en waar zij de verweerder verwijten geen rekening te houden met de gevolgen van een terugkeer naar dit land, gaan zij eraan voorbij dat de aanvraag onontvankelijk werd bevonden hetgeen noodzakelijkerwijze impliceert dat er geen onderzoek ten gronde kan en moet worden gevoerd.

De verzoekers tonen niet aan dat de door de verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer heeft nagelaten enig nuttig stuk in rekening te nemen. Er blijkt dan ook niet dat de verweerder niet op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht kan niet worden aangenomen.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM wijst de Raad erop dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat deze verdragsbepaling niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat een betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand van een vreemdeling beïnvloedt niet volstaat om een schending van die bepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak op geen enkele wijze concreet aannemelijk wordt gemaakt, kan een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk).

Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Verzoekers laten na uiteen te zetten op welke wijze artikel 1A van het Vluchtelingenverdrag door de bestreden beslissing wordt geschonden zodat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN